

את הדרך הנכונה. לפעמים זה מתיש, אבל אם לא נקפיד על הדיוק הזה, אין לנו הצדקה כמעצבים."

וזה לא מרתיע לקוחות? קדרנל: "סגנון העיצוב שלנו הוא מתוחכם אבל לא מתחכם. לא מעניינים אותנו כל מיני גימיקים ודאחקות - אלה דברים שנמאסים. הקריצה בסגנון שלנו היא הרבה יותר מרומזת ואלגנטית ולכן אין כל מניעה שיגיעו אלינו גם לקוחות שמחפשים עיצוב מיינסטרים, אבל עם משהו ייחודי."

מה מדליק אתכם? לזרוב: "זה בא בתקופות. עד לא מזמן היינו חזק בעניין של ציוד משרדי. ככה נולד המתלה הענק לבגדים בצורת אטב, שאגב נמכר גם בטולמנס, מעמד העיתונים בצורת קפיץ, סדרת המעמדים בהשראת פולדרים במחשב והקולב נעץ. עכשיו אנחנו משוגעים על פנסים ופרופ'קטורים ומנסים לשלב אותם גם בפרויקטים של עיצוב פנים שאנחנו עושים."

אתם יושבים הרבה מול המחשב, נפגשים עם לקוחות

ונמצאים באתר בנייה. לא מתגעגעים

לעבודה עם חומר?

לזרוב: "כמו שאת רואה אותנו,

תפסת אותנו ביום מסודר.

אנחנו באים לסטודיו יומיים

בעניבות לפגישות ויומיים בבגדי

עבודה, כי הרבה מהמוצרים אנחנו

מייצרים פה, אין האוס."

קדרנל: "הסטודיו נראה מסודר,

וזה בגלל שאנחנו רוחפים

אחורה את כל הברזלים

והמקדחות. אנחנו עושים פה

על הרצפה קדיחות, צביעות,

כיפופים, מה לא."

אז מה אתם בעצם מעצבי פנים?

מעצבים תעשייתיים? בעלי

מלאכה?

לזרוב: "שכחת גם סבלים, רתכים,

מנהלי קשרי לקוחות, מעצבים

גראפיים, משווקים ומנהלי ייצור.

כל אחד מאיתנו חובש הרבה

כובעים כי אנחנו באמת עושים

המון דברים. התחלנו בתור

מעצבי פנים אבל במהלך ארבע

השנים האחרונות גילינו שאין

לנו סיבה להגביל את עצמנו. אם

יש משהו שמגניב אותנו - אנחנו

עושים אותו."

סטודיו Otherwise, הניא בן

דואס 28, יפו

צילום: ענר גלם

התנחה משתלמת. רועי קדרנל (מימין) והילי לזרוב

שלושה צדדים למטבע

בסטודיו Otherwise לא לוקחים שום חומר, צורה או מוצר כמובנים מאליהם. ראיון עם המעצבים העומדים מאחורי המותג // שני הררי

ממשיכים לקרות בסטודיו Otherwise - חלל שפתחו השניים בפאתי שוק הפשפשים - ובו הם מעבירים את מרבית שעות הערות שלהם בעיצוב פנים לבתים פרטיים ולחללים מסחריים ובעיצוב רהיטים ואביזרים.

למה Otherwise? מה אתם עושים אחרת?

קדרנל: "השם מבטא את האני מאמין שלנו ולמעשה את הסיבה שבגללה אנחנו במקצוע הזה. אנחנו לא לוקחים שום מוצר, חומר או צורה כמובן מאליו, ומאתגרים את עצמנו כל הזמן."

לזרוב: "כל דבר שאנחנו עושים, כל רעיון, אבטיפוס, מוצר, סקיצה - הכל עובר דרך פילטר דמיוני שנקרא otherwise."

אנחנו תמיד שואלים את עצמנו - זה אחר? זה מתוחכם? יש פה טוויסט? אם התשובה היא לא, אנחנו ממשיכים לעבוד ולחפש

כלל בעל הבית דווקא מעודד אותך להשתגע ולבוא עם רעיונות מוטרפים."

קדרנל: "זה לא שהחלטנו לעצב רק מועדונים. לקחנו פרויקט אחד, התגלגלנו לעוד אחד, המליצו עלינו ומפה לשם עברה תקופה שמש התמחינו בחללים אפלוליים למסיבות ואלכוהול, אבל בהמשך התחלנו לקבל פרויקטים נוספים של עיצוב חללים שאינם דווקא מקומות בילוי ליליים."

אילו יתרונות נוספים יש לדעתכם למעצבים מתחילים? לזרוב: "בגדול, יש שני סוגים של מעצבים טריים. יש את אלה שמפחדים מהצל של עצמם וחוששים מעצם העשייה העצמאית ויש את אלה שחוסר הניסיון שלהם בתחום דווקא מוביל אותם להעז. אנחנו כאלה.

הכל נראה לנו אפשרי ולא היינו מודעים כמעט למגבלות, שבעינינו לא היו בכלל קיימות. זו נאיביות, אבל היא מולידה הרבה דברים טובים ויצירתיים הרבה דברים טובים ויצירתיים

כשהילי לזרוב (30) ורועי קדרנל (32), שני המעצבים העומדים מאחורי סטודיו הפרויקט היפואי, מספרים על הפרויקט הראשון המשותף שלהם, אפשר להתבלבל ולחשוב שהם עוסקים

בכתיבת תסריטים לסרטי בורקס ולא בעיצוב: בעלת מכון מניקור פדיקור תכננה שיפוץ מפואר ופזונוני על חשבון בן זוגה

הקבלן, שבסוף לא יצא לפועל בשל פרידה פתאומית. לזרוב וקדרנל, שהכירו והתחברו בחוג לעיצוב פנים במכללה

למנהל ורק חודשים ספורים לפני כן סיימו את הלימודים, לא לקחו ללב את ביטול הפרויקט ופנו מיד לתחום מסעיר אחר - עיצוב מועדונים וברים.

למה דווקא עיצוב לחיי הלילה? לזרוב: "יש משהו מאד מפתה בעיצוב חללים מעולם הלילה, במיוחד למעצבים צעירים בתחילת הדרך. הם תמיד מנותקים, גדולים מהחיים וברוך

